

[Poul Westergaard.]

tage denne forhandling her i folketinget, fordi han ikke selv er klar over, hvad det er, der er indgået forlig om, og som hans parti har været med til at indgå et forlig om. Han ved ikke, hvad prisen er for det, han har indgået forlig om. For mig som nyt medlem ser det meget enklere ud: hvis der kommer et forslag om skærpe af kapitalvindings-skatten, så skal det også til behandling i dette ting, og er der flertal for det, så bliver det vedtaget, og er der ikke flertal, så bliver det forkastet. Det skal enhver af os have mulighed for at tage stilling til.

Men det skal ikke være sådan, at man med trusler om urimelig lovgivning eller lovgivning, som man er bange for, skulle kunne forhindre en viderebehandling, en fortsat behandling her i dette ting. Det mener jeg vi må protestere skarpt imod, og jeg anbefaler forslaget til folketingsbeslutning til vedtagelse.

Stetter (KF):

Det overrasker mig, at hr. Risgaard Knudsen tilsyneladende er uvidende om, at medlemmer af dette ting kan fremsætte de forslag, som de pågældende ønsker. Det kan ingen forhindre, heller ikke en udvalgsformand.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gudme) (RV):

Finansministeren og flere af de ordførere, som af den ene eller anden grund ikke er interesseret i, at lovforslag nr. 16 om ophævelse af lov om særlig afgift ved overdragelse af fast ejendom kommer frem til en snarlig afstemning, har haft spottende ord over for forslagsstillerne og talt om det besynderlige, der her er tale om, noget, man ikke har oplevet tidligere. Jeg skal da gerne være den første — bliver altså nu den sidste — til at sige, at det er et meget besynderligt krum-spring, som man her må foretage. Men vi har altså fra forslagsstillernes side fundet der nødvendigt at foretage et sådant krum-spring, når man kommer i den urimelige situation, at et lovforslag, som der tilsyneladende — hr. Enggaard tvivlede på, at der var det — er flertal for at gennemføre her i folketinget, af uforklarlige grunde alligevel ikke skal gennemføres. Der er et behov for, at et sådant forslag, som store dele af be-

folkningen har interesse for, kommer frem til en afstemning i folketingssalen.

Denne sag har to sider. Den ene side er den, som flere af ordførerne har været inde på, spørgsmålet om udvalgsflertallets ret til at bremse et forslags videre behandling. Det er jo et interessant spørgsmål, som man har taget stilling til i 1971 i præsidiet og i 1973 i udvalget for forretningsordenen, hvor man har sagt, at sådan er det altså. Det er udvalgsflertallet, der bestemmer, hvornår man vil afgive en betænkning. Jeg synes, det er inderligt utilfredsstillende, at det er sådan, og jeg synes, der var god grund til ved anden lejlighed at få en drøftelse herom sat i gang. Jeg synes nemlig, vi skulle nå frem til, at det bliver anderledes; ikke mindst i det folketing, vi har i dag, har vi brug for, at det var anderledes.

Men jeg synes ikke, det ville være heldigt, om denne mere teoretiske drøftelse betød, at vi ikke fik taget stilling til selve det forslag, lovforslag nr. 16, som der her er tale om, og hvis skæbne befolkningen sukker efter at få besked om. Derfor må vi altså efter vor opfattelse udskyde denne teoretiske drøftelse til senere, hvor man gerne skulle komme til en anden opfattelse end den, man havde i 1971 og i 1973.

Jeg vil i øvrigt gerne med hensyn til det formelle, hvor jeg især blev taget i skole af hr. Risgaard Knudsen, der jo har et naturligt talent for at være skolemester, sige, at når hr. Risgaard Knudsen mente, man i bemærkningerne til forslaget — han sporede vist min hånd her, og det har han også ret i — havde gjort sig skyldig i diskretionsbrud, ja, så skylder hr. Risgaard Knudsen mig forklaring på, hvor det skulle være. Der står nogle bemærkninger om, at der er fremsat ændringsforslag under udvalgsbehandlingen — det kan det ikke være forbudt at oplyse hverken i folketingssalen eller i bemærkninger til et forslag — og i øvrigt står der, at det må anses for overvejende sandsynligt, at ikrafttrædelsen fastsættes med virkning fra 8. januar 1974. Det behøvede man ikke at have været medlem af udvalget for at skrive, kan jeg sige til hr. Risgaard Knudsen, for det var overvejende sandsynligt for den, som lyttede efter dengang, vi havde første behandling af lovforslag nr. 16. Jeg må altså afvise, at der er tale om diskretionsbrud.

Tilbage af kritikken står, at § 17 i forret-